

Nytårsfællesbrev fra Mik

Lykke er ikke nogen station, man ankommer til.
Lykke er en måde at rejse på.

Hvis bogstaver kunne tale, ville disse helt sikkert fortælle dig om den lykkelige stemning, der herskede, mens de under fuld-månen til lyden af summende cikader og klukkende frøer blev plukket og smidt ned i en bærbar computerkurv. Dagen derpå måtte de gennemstå at blive lagt til tørre på i den bagende tropesol, indtil kun de mest modstandskraftige ord og sætninger stod tilbage.

Efter yderligere to dages modning havde bogstavskallernes kerner fået en så fast form, at de kunne rystes løs, ristes og tilsidst pakkes ind i et pdf-dokument, så de her i dag kunne sendes afsted fra Sydindien og ud i hele verden via elektroniske kabler .

Hvad handlede al den bogstavsvirak da om?

Om det gamle års drømme – hvordan det egentlig gik med dem.

Om det nye års komme – og de nye udfordringer, det vil bringe.

Da jeg for et år siden ved denne tid lavede et lille video-nytårsbrev, hvor jeg fortalte, at jeg havde fået ansættelse som “professionel drømmer”, var der reelt ikke meget mere i det end en målsætning om, at 2004 skulle handle om at give mere tid og plads til drømmene – og slappe mere af i forhold til pengene. Hvorvidt de kom ind eller ej.

Firmaet, der ansatte mig, var mit eget – Mild Productions – og jobbeskrivelsen gik primært ud på, at nu skulle der være tid til at lave præcis de ting, jeg så længe har haft lyst til: musik, video, skrive og rejse. (www.mildproductions.dk).

Wow! Slip drømmene løs, så sker der noget. Jeg ska' love for det blev noget af et "drømme-år" i Miks liv. Udråbstegn! 2004 blev mere eventyrligt og skelsættende end noget andet, der er sket for mig de sidste rigtigt mange år.

Jeg har mødt en gudinde fra Antipoderne. Hun hedder Deb.

Og om alt ellers går vel fra naturens side, bliver vi forældre til et lille dansk-australsk mirakel til juli.

Deb og jeg mødtes på internettet i 2002. En tilfældig mailkorrespondance om et trommekursus udviklede sig til en slags pennevenskab. Den 18. december sidste år blev vi pludselig opgraderet til cyberkærester. I april mødtes vi for første gang i Real Life. Siden da er det gået stærkt.

(www.mikaidt.dk/oz). Nu flytter vi sammen – Deb kommer til Danmark, hvis hun ellers kan få lov af de danske myndigheder. Ellers flytter vi til Australien.

"Karrieremæssigt" – som professionel drømmer – står den 19. november 2004 for mig som en særlig dag i mit liv. Dér debuterede jeg med 'Dreamlines' – et heldagsforedrag for højskole-elever om det at være en drømmer i en positiv betydning af ordet og om hvad det kræver at leve sine drømme ud. Selvom det kun var en første prototype, var det opfyldelsen af en personlig drøm, jeg længe har haft, som her gik i opfyldelse. Nemlig drømmen om at få to ender til at mødes: at kunne tillade sig kompromisløst *kun* at beskæftige sig med ting, man synes er sjovt, givende og udfordrende, fordi man samtidig er i stand til at tjene penge på det. En kurs er stukket ud – nu håber jeg at kunne bruge den kommende tid på at forfine og raffinere produktet. I drømmerens univers har jeg fundet mig en "gospel", der giver stor fornøjelse og tilfredsstillelse at prædike. (Mere om det på www.dreamer.dk)

Disse linjer skrives mange tusinde kilometer hjemmefra – i petroleumlampens skær på en veranda med udsigt til regnskov og en opadstigende måne. Den slags sætter altid ekstra blus under de i forvejen varme følelser for venner og familie derhjemme i nord... Hvor højt jeg sætter pris på jer, hvor meget I betyder for mig. Jeg glæder mig til at se jer igen i det nye år – og håber oprigtigt, at vi bliver i stand til at skabe den tid, som er nødvendig til det.

Om en uge ankommer Deb i Bombay lufthavn, og med det genforenings-knus, som vi dér kommer til at mødes med, begynder et helt nyt liv for to, snart tre, mennesker på planeten Jorden. Et liv hvor "jeg" i større omfang bliver til "vi", og hvor frihed og drømmerier aldeles frivilligt udskiftes med forpligtelser, *commitment* og (fra juli) faste ble-skiftningsrutiner. Men også et liv, hvor der fortsat bliver plads til drømmene. Både de store og de små.

Skulle det ske, at du *IKKE* hører fra mig i den kommende tid, så kender du nu forklaringen: Drømmeren Mik er gået i *family mode*! Uanset hvad og under alle omstændigheder ønsker jeg dig et rigtigt godt nytår, og alt det bedste i det nye år.

May the Dreams be with you!

KH Mik

PS: Mine personlige dagbogsnoter fra den drømmebobbelt på det indiske subkontinent, hvor jeg lige nu befinder mig, kan læses på www.mikaidt.dk/india

